
NOWOCHRZCZONY (3) *part praet pass pf*

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w nowo- oraz krzczony).

sg m A nowochrzczony (1). ◇ pl D nowochrzczonym (2).

Sł stp brak, Cn: nowokrzczony s.v. nowokrzczeniec, Linde XVII w. (z Cn) błędnie: nowochrzczony.

Nowonawrócony chrześcijanin; neophytus Cn (3) : Grekowie Bulgárom nowochrzczonym Rzymfki kościoł brzdzi. SkarJedn 219 marg.

Wyrażenie: »lud nowochrzczony« (1): Czáfu iedne⁸⁰/ ieżdząc po przelstronney oney ziemi/ chcąc lud nowochrzczony bierzmować/ kazał poftáwić namioty nád rzeką Bortną SkarŻyw 519.

a. W funkcji rzeczownika (1) : po ósmdzieśiátym dniu/ w ktorým fię iulż godziło nowochrzczonym wychodzić/ fpytał go/ iákobj łtan fwoy wieść chciał? SkarŻyw 74.

Cf NOWOKRZCZENIEC

AKtt